

Tirsdag den 15. november 2011 (D)

1

10. møde

Tirsdag den 15. november 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til statsministeren om erhvervs- og vækstministerens tid som formand for DKP.

Af Søren Pind (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF).
(Anmeldelse 15.11.2011 (omtrykt)).

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer. (Tabskaution ved brug af udvidet medgiftsordning). Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 12.10.2011. 1. behandling 27.10.2011. Betænkning 10.11.2011).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af patentloven og forskellige andre love. (Gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling m.v.). Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge. (Fastsættelse af gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Finansministeren (Bjarne Fog Corydon):

Lovforslag nr. L 16 (Forslag til midlertidig bevillingslov for finansåret 2012).

Søren Pind (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mette Bock (LA) og Lars Barfoed (KF):

Hasteforespørgsel nr. F 4: (Hvad kan statsministeren oplyse om erhvervs- og vækstministerens kendskab til, at Danmarks Kommunistiske Parti med ham som formand modtog valuta fra Sovjetunionen?)

Søren Espersen (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 5 (Hvad kan udenrigsministeren oplyse om udviklingen i det såkaldte arabiske forår?)

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til statsministeren om erhvervs- og vækstministerens tid som formand for DKP.

Af Søren Pind (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF).
(Anmeldelse 15.11.2011 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Kl. 13:00

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer. (Tabskaution ved brug af udvidet medgiftsordning).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 12.10.2011. 1. behandling 27.10.2011. Betænkning 10.11.2011).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af patentloven og forskellige andre love. (Gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).
(Fremsættelse 09.11.2011).

Kl. 13:01

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.
Kl. 13:01

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Baggrunden for det her lovforslag er, at Rigsrevisionen har anbefalet, at Patent- og Varemærkestyrelsens gebyrer bliver fastsat direkte i loven, sådan at der er et sikkert hjemmelsgrundlag for, at styrelsens nuværende gebyrstruktur og -størrelser kan videreføres som hidtil – nu med hjemmel i lov og ikke i bekendtgørelser. Det støtter vi fra Venstres side. Det her er et lovforslag, som har været i høring siden i sommer, og der er jo stort set også kun positive tilkendegivelser fra de berørte.

Formålet er altså med dette lovforslag, L 7, at sikre, at Patent- og Varemærkestyrelsens gebyrstruktur videreføres uændret, men nu hjemlet i loven. Det er sund fornuft og ganske rigtigt, og det er vi positive over for.

Kl. 13:03

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Karin Gaardsted som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. På vegne af Socialdemokraternes erhvervs- og vækstordfører skal jeg hermed fremføre Socialdemokraternes indstilling til L 7, forslag til lov om ændring af patentloven og forskellige andre love.

Baggrunden for dette lovforslag er jo netop, som hr. Kim Andersen også nævnte, at Rigsrevisionen har anbefalet, at gebyrerne for

Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling bliver fastsat direkte i loven. Det er en god anbefaling, og som det er anført i regeringsgrundlaget, vil den nuværende regering følge denne type af anbefalinger.

Lovforslaget bevirker, at den måde, Patent- og Varemærkestyrelsen regulerer gebyrerne på, bliver overført uændret fra den nuværende bekendtgørelse og til de relevante love. Det gør, at vi skaber et sikkert grundlag for, at Patent- og Varemærkestyrelsens gebyrstruktur kan blive videreført, og samtidig præciserer vi med dette lovforslag, at det fortsat vil være muligt administrativt at regulere gebyrerne i overensstemmelse med den almindelige pris- og lønudvikling.

Foruden en række mindre justeringer lempes lovforslaget også for sprogkravet til patentansøgninger. Lovforslaget gør det således muligt, at man som ansøger kan indlevere en patentansøgning, uanset om materialet er dansk- eller engelsksproget. Det synes vi giver en rimelig fleksibilitet i ansøgningsprocessen.

Med disse ord kan Socialdemokraterne stemme for forslaget.

Kl. 13:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det her lovforslag er måske ikke et lovforslag, der giver anledning til lange, store, vidtløftige og temperamentsfulde diskussioner i Folketinget, men omvendt skal det selvfølgelig have et par ord med på vejen alligevel.

Det er jo sådan, at mange danske virksomheder gennem tiderne har haft store problemer med at få effektueret de her ting for at kunne lave en ansøgning om at få et patent eller en godkendelse af et varemærke. Der er det sådan, at det her forslag indeholder noget om lempelser af sprogkrav, og Dansk Folkeparti har ved gentagne lejligheder udtrykt sig skeptisk over for, at man sådan en masse begynder at fraskrive sig det, at dansk lovgivning og dansk styreform skal være bredt funderet, men hele tiden med fokus på det danske sprog. Men netop på det her område er der faktisk grund til at udvise en vis form for solidaritet med de mange mennesker, der har oplevet, at netop sprogkravene har været særdeles vanskelige for en person, der ønsker at få patent på en opfindelse, eller hvad det kan være, man har haft i tankerne. Og det virker lidt omsonst, at folk først skal bruge utrolig mange penge på at få lavet en patentansøgning på dansk, og bagefter kan man opleve, hvis man ønsker, at ens produkt skal blive en succes uden for landets grænser, måske i andre af EU's 27 medlemslande, at man er underlagt en masse regler om patentansøgninger, og at de skal udfærdiges på de forskellige landes sprog osv. Det betyder selvfølgelig en utrolig stor udgift for den enkelte virksomhedsejer, fordi man skal til at oversætte sin patentansøgning til mange forskellige sprog.

Vi vil gerne rose det her lovforslag, dog ud fra den betragtning, at det medfører, at når man gennemfører en mulighed for at få en patentansøgning lavet på engelsk, vil man for en stor dels vedkommende få mulighed for at genbruge sin patentansøgning i andre lande efterfølgende. Det synes vi er et område, hvor vi godt kan tilslutte os de ændrede sprogkrav. Jeg anerkender, at det fylder meget lidt i forslaget, men det andet, synes jeg, er noget, der næsten giver sig selv, netop at man angående Rigsrevisionens anmærkninger har sagt, at de nuværende gebyrstrukturer er uigennemsigtige og uhensigtsmæssige, idet de ikke ligger under de forskellige individuelle love og paragraffer. Med det her lovforslag får vi jo gjort det meget bedre og mere logisk, nemlig ved at vi får overført gebyrbestemmelserne til de forskellige relevante love.

Med de ord kan Dansk Folkeparti støtte det her forslag, men vi har dog et par enkelte kritiske spørgsmål, som vi vil stille under udvalgsbehandlingen, men det er mest af afklarende karakter.

Kl. 13:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Rigsrevisionen har anbefalet Folketinget at skrive gebyrer ind i de forskellige love. Det sikrer hjemmelen for den opkrævning, der finder sted. Gebyrerne for patenter m.v. er ikke steget i de sidste 10 år på grund af et stort stykke arbejde med effektiviseringer i styrelsen, og med det her forslag vil gebyrerne heller ikke stige. Kort og godt: Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Annette Vilhelmsen som SF's ordfører.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Baggrunden for dette lovforslag er, som vi har hørt flere gange, at Rigsrevisionen har anbefalet, at gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling direkte skal fastsættes i loven. Herudover er der tale om en lempelse af sprogkrav i forbindelse med patentansøgninger. Lovforslaget vil indebære, at man fremover i forbindelse med en patentansøgning selv kan bestemme, om man vil indlevere sit materiale på dansk eller engelsk.

Med hensyn til den øvrige del af lovforslaget er der nogle tekniske korrektioner, f.eks. er der rettet i, at det ikke længere er relevant at skrive »hæfte«, i og med at den sanktion udgik ved lov i 2000. Hæftestrafen erstattes nu af fængsel i indtil 4 måneder, som det er angivet i bemærkningerne til loven fra 2000.

Ændring af patentloven og forskellige andre love har ikke nogen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, og den har heller ikke konsekvenser for erhvervslivet. Princippet om, at det skal være forholdsvis billigt at indlevere en ansøgning for at opnå rettighedsbeskyttelse, fastholdes.

På baggrund af ovenstående mener vi i SF, at der er tale om fornuftige tilpasninger og præciseringer. Vi kan derfor støtte forslaget.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke lige nogen ordfører fra Enhedslisten i salen, men så er det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

I Liberal Alliance er vi enige i Rigsrevisionens kritik af, at disse gebyrer ikke opkræves ved lov. Vi er derfor også enige i forslaget om, at gebyrer til Patent- og Varemærkestyrelsen fremover skal indskrives i de enkelte lovforslag.

Vi glæder os desuden over de lempeligere sprogkrav, som vil gøre det nemmere for danske virksomheder at få patent. Og så glæder vi os over, at gebyrerne ikke stiger, men overføres uændrede. Så kan vi jo altid på et senere tidspunkt tage en diskussion om, hvorvidt gebyrerne måske burde være endnu lavere. Man kan jo godt forvente yderligere effektiviseringer i Patent- og Varemærkestyrelsen, som kan gøre, at gebyrerne ikke behøver at være så høje, som de er i dag.

Vi tilslutter os forslaget.

Kl. 13:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Vi kan støtte alle forslag, som er båret af sund fornuft. Det er et forslag, som blev startet, da jeg var økonomi- og erhvervsminister, så derfor kan vi naturligvis godt støtte det.

Det Konservative Folkeparti bakker op bag forslaget.

Kl. 13:12

Formanden:

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:12

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Så vil jeg starte med at kvittere for det fine forarbejde, der er lavet forud for valget med lovforslaget her. Men det er jo primært en teknisk justering og en præcisering af, at man går fra bekendtgørelse til lovgivning. Det har jeg noteret mig med glæde at alle ordførerne har kvitteret for, og de synes, at det er en god idé, på samme måde som der også har været en positiv tilkendegivelse over, at vi lemper på sprogkravet, sådan at vi også ligesom signalerer, at vi lever i en lidt mere globaliseret verden. Jeg skal også lige her nævne, at både erhvervslivet og relevante organisationer, som har afgivet høringssvar, har støttet forslaget.

Med de bemærkninger ser jeg frem til en effektiv behandling i udvalget.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge. (Fastsættelse af gebyrregler og regler for overvågning ved brug af betalingsinstrumenter m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 09.11.2011).

Kl. 13:13

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Med det her forslag introduceres den såkaldte splitmodel, som sonder mellem debet- og kreditkort. Det er for os at se en udmærket løsning, som gør det muligt at opretholde brugen af dankortet som betalingsmiddel her i landet. Ved at indføre splitmodellen på alle betalingskort imødekommer vi Europa-Kommissionens bekymring vedrørende de danske gebyrregler. Der skabes således ens regler, når danske borgere og borgere fra andre EU-lande bruger ens betalingskort, og dansk lovgivning vil derfor være i overensstemmelse med gældende EU-regler.

Forslaget vil endvidere skabe øget gennemsigtighed for forbrugerne, da det vil gøres gældende, at det maksimale transaktionsomkostningsgebyr skal oplyses forud. Ændringen kommer på foranledning af Europa-Kommissionen, som har fundet, at vores gebyrregler for overvæltning af gebyrer på internationale såkaldte betalingsinstrumenter var diskriminerende og dermed i uoverensstemmelse med EU-retten. Det skyldes, at det har været tilladt at overvælte gebyrer på udenlandsk udstedte internationale betalingsinstrumenter, men ikke på danske. Med de nuværende regler kan forretningerne således ikke opkræve gebyr ved brug af detailhandelens egne betalingskort, mens det er tilladt for forretninger at opkræve gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter. Den forskel kan altså være diskriminerende og i strid med EU-retten.

Vi er positive over for at se på det her forslag, men vi skal så lige sikre os, at der også er tale om en reel ligestilling, og at det ikke er sådan, at der opstår konkurrenceforvridning, når særlige organisationer eller forretninger udsteder deres egne kort. Det kan nok foranledige et spørgsmål eller to fra vores side for lige at være helt sikre, men vi er grundlæggende positive over for forslaget.

Kl. 13:16

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:16

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren om noget, for det er jo selvfølgelig en diskussion, der har stået på længe i forhold til den kritik, der er blevet rejst fra Europa-Kommissionens side. Den har vi også fulgt meget tæt her i Folketinget.

Jeg vil egentlig gerne stille ordføreren spørgsmål med hensyn til de her detailhandelskort, som der jo ligger i det her forslag. Det er jo ikke så meget det der med, om det er et debetkort eller et kreditkort, men om det er et detailhandelskort, et Magasinkort f.eks. eller et benzinkort til Shell, hvor der så med det her forslag vil være åbnet for, at man kan overføre eller overvælte, som det rent lovgivningsmæssigt hedder, de her udgifter til kortindehaveren, altså til forbrugeren, den, der køber varer i butikken: Er Venstre og Venstres ordfører ikke lidt bange for, at det kunne gå hen og blive en pengemaskine? Man begynder at lægge flere og flere typer af gebyrer og administrative omkostninger over på kortene og dermed tilskrives folk en større udgift, end de måske egentlig er klar over, når de siger ja tak til et detailhandelskort.

Kl. 13:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:17

Kim Andersen (V):

Vi skal sørge for, at der ikke bliver væltet flere omkostninger, som spørgeren udtrykker det, over på forbrugerne, end det er berettiget i

Kl. 13:14

forhold til de reelle omkostninger. Derfor sluttede jeg også mit indlæg heroppe af med at sige, at der nok ville komme et spørgsmål eller to fra vores side for at sikre, at omkostningsniveauet ikke blev skruet i vejret, og at der var tale om en reel og lige konkurrence i forhold til de forskellige betalingsmidler.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg anerkender selvfølgelig også, at det er ganske fint, at Venstre og hr. Kim Andersen har den indgangsvinkel til det. Men det er der jo sådan set, kan man sige, ikke så meget nyt i, i forhold til at man som forbruger eksempelvis underskriver en blanket for at få et detailhandelskort i en given virksomhed og glemmer så at sige at læse det, der står med småt. Så går der nogle år – tiden går, og man er vant til at bruge det her kort – så begynder der så at blive lagt de her mere eller mindre spekulative afgifter og udgifter over på kortindehaveren. Det er så der, hvor jeg spørger: Er Venstre med på at se på, at man også får evalueret, at det her ikke skal blive til en pengemaskine, hvor man sådan set tager penge hos dem, der ejer kortene, uden at de egentlig direkte er klar over, at de faktisk bliver frarøvet de her penge? Altså, vi har jo kunnet se fra bilag, at der er omkring 65 millioner af den her slags ekspeditioner i Danmark, så man kunne godt forestille sig, at det kunne blive til mange penge, også for den enkelte forbruger.

Kl. 13:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:18

Kim Andersen (V):

Jeg kan høre på spørgeren, at der her er baggrund for et samarbejde mellem Venstre og Dansk Folkeparti i forhold til at give det her lovforslag en grundig og seriøs behandling i udvalget og stille nogle spørgsmål.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden her, hvor jeg har ordet, til at understrege, at der naturligvis vil være brug for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen følger det her område tæt i de kommende år og virkelig overvåger udviklingen i gebyrstørrelser, så vi undgår, at det udvikler sig til den pengemaskine, som spørgeren spørger ind til.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Brugen af plastikkort som betalingsmiddel har været stigende siden 1983, hvor dankortet blev indført. I samme takt er vores bevægelser på tværs af de europæiske lande steget. Derfor giver det rigtig god mening, at vi har fælles regler for anvendelsen af plastikkort og ikke favoriserer danske kort med det ene argument, at de er danske, ikke mindst hvad angår aftaler om gebyrer, som forbrugerne skal betale.

Med forslaget til lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge lægges der netop op til en sidestilling af betalingskortet, hvad angår gebyrer, både med hensyn til de kort, der udstedes af den finansielle sektor, og detailhandelens kreditkort, såsom benzinkort og centerkort. Mens danskerne flittigt over sommeren

brugte deres plastikkort til at betale forbrugsgoder både herhjemme og i udlandet, blev der udstedt en ny bekendtgørelse om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter. For så vidt angår størstedelen af de betalingskort, vi kender herhjemme, bringer bekendtgørelsen de danske regler i overensstemmelse med EU-reglerne.

Baggrunden for ændringen i bekendtgørelsen var, at Kommissionen havde påpeget, at de danske regler blev fundet diskriminerende. Det diskriminerende element bestod i, at det tidligere var muligt for en forretning at vælte gebyret for en betaling foretaget med et udenlandsk kreditkort, altså udstedt som internationalt betalingskort, over på forbrugeren, mens det ikke var muligt at overvælte et gebyr for en betaling foretaget med et kreditkort udstedt i Danmark.

Den daværende minister rådførte sig på den baggrund nøje med Europa-Kommissionen, og i fællesskab fandt man frem til en model, der eliminerede det diskriminerende element, samtidig med at man undgik at udfordre det gebyrfri dankort. Modellen er den, som vi kalder splitmodellen, og den går i sin enkelhed ud på, at en forretning kan vælte gebyrer over på forbrugeren ved brug af internationale kreditkort, såsom Visakort og MasterCard, men ikke ved brug af internationale debetkort som Visa Electron. Det betyder også, at vi friholder dankortet for gebyrer, da det er et debetkort.

Den nye bekendtgørelse, der er trådt i kraft den 1. oktober 2011, fastsætter ensartede gebyrregler og regler for forretningernes muligheder for at overvælte gebyrer på forbrugeren, uanset om forbrugeren kører et internationalt kreditkort, der er udstedt i udlandet, gennem terminalen eller anvender et kreditkort, der er udstedt i Danmark. Lovændringen bringer også detailhandelens egne betalingskort i overensstemmelse med EU-retten. Med lovforslaget ophæves samtidig de bestemmelser, der forhindrer, at detailhandelen kan opkræve et gebyr ved brug af deres egne kreditkort.

De danske regler vil med lovændringen være i fuld overensstemmelse med EU-retten. Jeg kan konstatere, at der har været relativt få bemærkninger under høringen, og at bl.a. Forbrugerrådet bifalder det foreslåede. Det synes jeg er værd at bemærke i den videre behandling af dette forslag. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen af forslaget, og med de ord skal jeg meddele, at Socialdemokraterne støtter det foreliggende forslag.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Ja tak. Jamen det er da rigtigt, at der er nogle fordele ved det her også, set i forhold til at der bliver ensartede regler i de her EU-lande osv., og det er da også rigtigt, at forbrugeren ikke har været så kritiske over for det i de høringssvar, vi har fået. Det er jo sådan, at man siger, at de her gebyrer skal tilskrives, såfremt man har en dokumenteret udgift. Man siger, at så kan et firma som f.eks. Magasin, hvortil man kan få kundekort, hvor der måske er koblet en kredit til, føre de her tilskrevne gebyrer og nogle forskellige udgifter direkte over på de her kunder, som har fået de her kundekort. Der vil jeg så gerne spørge ordføreren, om ikke også man vil anerkende, at der faktisk er økonomiske gevinster for virksomhederne, ved at folk betaler elektronisk. Et logisk eksempel er, at når man bruger et kort til at betale med, er pengene i et lukket system, så der er ingen penge at stjæle for forbryderne nede i banken eller nede i butikken. Desuden er man sikker på at få pengene ind rettidigt, og det er jo også en fordel for en virksomhedsejer. Jeg synes da også, man skal have fokus på de her positive ting, der er ved kundekort og kontokort i øvrigt, så de også bliver medregnet.

Kl. 13:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:24

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Jeg hæfter mig ved, at forbrugerorganisationerne ikke har noget at bemærke i forhold til den her lovændring. Og det, der er vigtigt at huske på, er, at forbrugeren også har en interesse i at bruge de her betalingskort, når de bruger dansk detailhandel. I og med at vi gerne vil have vores lovgivning til at være i overensstemmelse med EU's præmisser, synes jeg egentlig, det er et rigtig, rigtig fint forslag. Selvfølgelig skal vi tage forbehold for de ting af kritisk karakter, der måtte være, f.eks. såfremt der er nogle firmaer, der lægger større gebyrer på, end godt er. Men jeg hæfter mig ved, at forbrugerorganisationerne også er positive over for det her forslag.

Kl. 13:25

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er altid svært at lovgive om, hvornår et gebyr er højere, end godt er. Det kan man jo skrive meget tykke bøger om, som skal beskrive det ud fra forskellige finansieringssituationer. Men grundlæggende er det da et problem, hvis man med det her forslag kan se frem til, at det bliver mere uigennemsigtigt for en forbruger at se, hvad vedkommende som forbruger reelt bliver trukket for på sin konto i forskellige gebyrer. Der er jo altså den forskel, at gebyrer kan man ikke trække fra i skat. Det kan man trods alt med en rente. Hvis man bruger sin kredit via f.eks. sit pengeinstitut, får man trods alt et fradrag på sin skattebillet, hvorimod man med de her gebyrer kan se frem til, at det, hvis ikke der bliver en i hvert fald meget restriktiv kontrol, bliver en pengemaskine. For der er utrolig mange millioner ekspeditioner, hvor man bruger de her elektroniske betalingskort. Derfor er fristelsen meget stor for de her virksomheder, vil jeg i hvert fald påstå, til at tjene penge på at lave unødige gebyrstrukturer.

Kl. 13:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:26

Trine Bramsen (S):

Det er klart, at hvis der opstår uhensigtsmæssigheder og misforståelser omkring varedeklarationerne på de her gebyrer, må vi tage diskussionen derfra. Men i første omgang hæfter jeg mig ved, at forbrugerorganisationerne ikke har noget at bemærke i forhold til det her. Og så skal vi også lige huske på, at man som forbruger har et frit valg til at fravælge at bruge de her ordninger, hvis man ikke ser gennemsigtheden i det.

Kl. 13:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det lovforslag her kan måske give anledning til lidt mere debat, end det tidligere har kunnet, nemlig L 7, og årsagen til det er jo så, at jeg har stillet nogle spørgsmål. Det har andre ikke gjort, men det skal nu ikke gøre den store forskel.

Grundlæggende kan vi godt se nogle fordele ved, at der bliver den her ensartethed. Det, som vi i Dansk Folkeparti bare synes er vigtigt, er jo, at man skal være sikker på, at det her ændrede regelsæt ikke medfører, at der bliver en større grad af spekulation hos de forskellige virksomheder, som styrer de her detailhandelskort, og som så har mulighed for mere eller mindre direkte at overvælde nogle af de her gebyrer og udgifter på kortindehaverne, som så indirekte kommer til at betale mere for deres varer, end de måske havde forventet, da de sagde ja til at få et kontokort hos en eller anden detailhandelsvirksomhed.

Det er jo sådan, at vi kan se frem til, at der skal være den her forskel – det er i hvert fald det, der er beskrevet i denne splitmodel – nemlig forskellen mellem et debetkort og et kreditkort. Der synes jeg jo også det er værd at påpege, at det rent juridisk kan være lidt af en sondring, altså hvornår noget er et debetkort, og hvornår noget er et kreditkort. For rent lovgivningsmæssigt siger vi jo, at et dankort er et debetkort, og at det derfor skal undtages fra mulighederne for at lave de her gebyrer. Men omvendt er der mange mennesker, som har en kredit på deres dankort – de har måske en kassekredit via deres bank – og så har de jo sådan set indirekte en kredit på et debetkort.

Så vil en jurist måske sige, at det jo er klart, men at det så er noget, man betaler for henne i banken, hvis man har overtræk, og det er selvfølgelig også rigtigt. Men omvendt synes jeg i hvert fald sådan rent ordvalgs-mæssigt, at der med betegnelsen debetkort gives det en anden vægning, end det måske retteligt skulle have.

Selve forslaget her handler jo så mere om de her betalingsinstrumenter uden chip, som der står i lovforslaget, og det er sådan set et ordvalg, som kan være svært at forstå, hvis man ikke lige har læst om baggrunden for lovforslaget. Men grundlæggende er det sådan, at det åbner op for, at en lang række danske detailhandelsbutikker, som excellerer i at have kundekort, nu så fremover vil have mulighed for at kunne overvælde dokumenterede administrative udgifter på forbrugerne, på kortindehaverne, som jo egentlig er kunder i deres butik. Jeg har ellers ikke noget imod, at man som forbruger skal betale for de udgifter, som er forbundet med, at man vælger at være kunde i en butik, men jeg synes også, vi skal huske på, at der faktisk er fordele for en butik ved at have en kunde, som vælger at betale elektronisk.

Altså, mange af vores detailhandelsbutikker er jo rigtig, rigtig glade for, at man i dag bruger et betalingskort, frem for at man bruger kolde kontanter, som man gjorde i gamle dage. Da havde man langt, langt større administrative udgifter ved at få alle de her penge væk fra kassen og hen i en bankboks, når der blev for mange osv. I dag nyder de i butikkerne faktisk godt af, at de, om jeg så må sige, får pengene båret ud af butikken af deres egne kunder. For hvis en kunde f.eks. går hen og køber et eller andet i Magasin og kunden måske vælger at sige, at man gerne vil have hævet 500 kr. over, så går de 500 kr. jo ud af kassen hos Magasin, som så har den risiko mindre udadtil med hensyn til røverier osv. For pengene er jo reelt blevet båret ud af butikken, og kunden skal måske så tilmed betale for at få lov til at bære pengene ud. Det er jo sådan en lidt sjov situation, må jeg sige.

Men vi vil spørge ind til det her forslag ud fra den betragtning, at vi vil have en klar forsikring for, at de her omkostninger ikke bliver til en betalingsautomat og til en pengemaskine for detailhandelen, for det er sådan set det samme som at gøre alle de danske forbrugere en bjørnetjeneste. Så vi ser frem til den videre forhandling og er ikke afvisende over for at stemme ja, men vi har nogle supplerende spørgsmål, som vi vil stille.

Kl. 13:31

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:31

Ole Birk Olesen (LA):

Det med at opkræve gebyrer ved at benytte et betalingskort er jo en betaling for ydelser, som leveres af en virksomhed.

Jeg vil gerne høre, om ordføreren er klar over, at det er en betaling for en ydelse, som leveres, og om ordføreren på andre områder i det her samfund mener, at det er fuldstændig urimeligt, at folk betaler for det, de forbruger, og om ordføreren på andre områder mener, at det er meget betænkeligt, at virksomheder frit kan fastsætte deres pris, hvilket de, som jeg forstår lovforslaget her, ikke engang kan her. Men de kan altså på andre områder frit fastsætte prisen for den ydelse, de stiller til rådighed. Og har ordføreren store betænkeligheder ved, at det sker i det øvrige samfund, siden ordføreren er så betænkelig ved, at der her opkræves gebyrer, som muligvis/muligvis ikke kan være dækkende for de omkostninger, virksomheden har?

Kl. 13:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:32

Hans Kristian Skibby (DF):

Det her lovforslag er jo ikke et, der tager hånd i hanke med alle de udfordringer, der er med hensyn til økonomiske transaktioner mellem en virksomhed og en forbruger, som er kunde i butikken, slet, slet ikke. Jeg vælger bare at tage udgangspunkt i det konkrete, og det er så lovforslag nr. L 8, som jo lægger op til, at det skal være muligt for detailhandelsbutikker, som har kundekort, at indføre øget brug af gebyrer af de kortindehavere, som er kunder i deres butikker.

Jeg vil da tillade mig at have den kritiske indfaldsvinkel, at vi er nødt til at være på hundrede procent sikker grund, så vi ikke gør det her til en gebyrmaskine, som går ind og tager penge fra forbrugerne, ud over det de i forvejen har betalt for den vare, de købte nede i butikken. Når man går ned i Magasin og køber en ny poloshirt, synes jeg jo, at det er fair nok, at man ved, hvad varen koster, frem for at der bagefter er lagt et eller andet gebyr på, når man får sit kontoudskrift for den konto, som man nu har. Derfor er det altså vigtigt med den her gennemsigtighed mellem pris og administration, som vi jo har et godt ry for at have her i Danmark.

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:33

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo ikke varen, man betaler for, når man betaler et gebyr for at bruge sit kreditkort. Det er jo et gebyr, man betaler for den vare, som kreditkortet er. Der har man jo set nogle betingelser på papir, som man har skrevet under på man vil efterleve ved brugen af det her kreditkort. Det står der sort på hvidt. Handler det her om, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke har tillid til, at danske forbrugere kan finde ud af at forvalte deres egne pengesager?

Kl. 13:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:34

Hans Kristian Skibby (DF):

Nej, det gør det ikke, må jeg sige til hr. Ole Birk Olesen. Vi har sådan set stor tillid til de danske forbrugere. Det håber jeg så sandelig også at man har i Liberal Alliance, selv om man har meget vidtløftige planer for, hvad der skal være af liberalistiske incitament her i Danmark.

Men det er altså bare grundlæggende sådan, at når der et eller andet sted rent lovgivningsmæssigt åbnes op for øget mulighed for at udskrive gebyrer og administrative udgifter, og når den udgift overleveres til den endelige forbruger, giver det altså alt andet lige en større risiko for, at man vil blive udsat for, at der kommer en eller anden utilsigtet ekstraudgift, som man ikke lige har været klar over.

Det kan så godt være, at det står med småt i en eller anden brochure, som man har fået for 2 år siden. Jeg siger bare, vi skal være sikre på, at vi ikke med de her øgede gebyrregler åbner op for, at der bliver en større tilgang til, at det bliver en pengemaskine, som virksomheder kan lukre på over for deres forbrugere ved at lægge øgede udgifter over til dem – ud over det, den egentlige vare reelt har kostet.

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:35

Jan E. Jørgensen (V):

Hvis det forudsættes, at der er udgifter forbundet med at bruge et kort, er det så ikke sådan i dag, at hvis de udgifter ikke kan læses over på dem, der bruger kortet, i form af gebyrer, er det blot alle forbrugere, altså også de forbrugere, der ikke benytter det pågældende kort, som skal betale for brugen af det?

Kl. 13:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:36

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, det er det jo. Altså, en hvilken som helst virksomhed kan jo dokumentere, at de har administrative udgifter. Jeg tror faktisk, at de danske virksomheder har lavet en opgørelse, der viser, at der er administrative byrder i Danmark for omkring 23 mia. kr. om året, så det er jo ikke sådan, at virksomhederne ikke betaler. Og en del af den pris betales selvfølgelig af forbrugerne, ved at der bliver lagt noget ekstra oven på prisen for de varer eller ydelser, som man køber hos den pågældende virksomhed. Sådan er vilkårene jo også i det her tilfælde.

Jeg siger jo ikke, at man skal have noget gratis som forbruger; jeg siger bare, det er vigtigt, vi hele tiden husker forbrugernes vinkel på det her, og det er altså, at man med det her lovforslag lægger op til, at en lang række forskellige betalingskort i Danmark vil gå over til at kunne gebyradministreres ud over det, man har været vant til i dag, hvor man altså kan lægge udgifter over på de forbrugere, som har de her detailhandelskort.

Der synes jeg bare det er vigtigt, at vi med syvtommersøm slår fast, at den her udgift ikke skal blive til en ekstra udgift. Det er sådan set det, der er min betænkelighed ved bare sådan uden videre at stemme for den del af lovforslaget.

Kl. 13:37

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Danmark har ifølge Europa-Kommissionen diskrimineret udlændinge, fordi vi har opkrævet gebyrer af deres betalingskort og ikke af vores egne borgers betalingskort. En bekendtgørelse fra Erhvervsministeriet har pr. 1. oktober 2011 løst problemet ved at tage den såkaldte splitmodel og overføre den til udenlandske betalingskort.

Splitmodellen flytter gebyrer fra de såkaldte debetkort til kreditkort. Et debetkort er et kort, man betaler med det samme med – pengene bliver trukket med det samme fra ens konto – og kreditkortet er et, hvor man f.eks. betaler i slutningen af måneden.

For at skabe helt lighed mellem danske og udenlandske borgere ser det her lovforslag på de såkaldte kort uden chip. Det er kort som f.eks. benzinkort. De fungerer i princippet som kreditkort, men har hidtil været undtaget for gebyr. Dette lovforslag gør det muligt at sætte gebyr også på disse kort. Det sikrer fuld lighed mellem danske og udlændinge. Samlet vil loven sikre, at alle debetkort ikke har gebyr, mens alle kreditkort får et gebyr, uanset om de har chip eller ej. Det skaber overskuelighed og klarhed på markedet, og det er til gavn for ligeretten mellem danske og udenlandske kunder og for de virksomheder, som skal agere på det her marked.

Forbrugerrådet skriver i sit høringssvar, at de er imod, at man fjerner gebyrloftet for de udenlandske kort. Rådet frygter højere gebyrer. Erhvervsministeriet skriver, at et loft har det med at blive et gulv. Det vil sige, at hvis man har et loft på f.eks. 10 øre, har prisen det med at blive nøjagtig 10 øre. Derfor mener ministeriet, at gebyrloftet medfører højere pris og ikke nødvendigvis lavere pris. Radikale Venstre ser det som afgørende, at priserne ikke bliver for høje, og det bliver fokus for udvalgsbehandlingen. Med de ord kan Radikale Venstre tilslutte sig forslaget.

Kl. 13:39

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Annette Vilhelmsen som SF's ordfører.

Kl. 13:39

Forhandling

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Betalingskort af mange slags er efterhånden helt almindelige betalingsmidler. Der er betalingskort, der er udstedt pengeinstitutter, og så er der detailhandelens egne betalingskort. Som loven er nu, har forretninger haft mulighed for at opkræve gebyr ved brug af internationale kreditbetalingskort, men ikke ved brug af de kort, som detailhandelen selv har udstedt. Europa-Kommissionen har tidligere påpeget, at de danske regler var diskriminerende. Det diskriminerende består i, at forretningen ved brug af et udenlandsk udstedt kreditkort, f.eks. MasterCard, har haft mulighed for, at gebyr for anvendelse blev trukket på MasterCard'et, men det har ikke været muligt for en betaling foretaget med et dansk udstedt kreditkort. Det er den model, som også er nævnt her af de øvrige ordførere, og som er kaldet splitmodellen. Man skelner mellem kreditkort og debetkort, og ved indførelse af splitmodellen på alle kreditkort skabes ens regler, når danske borgere og borgere fra andre EU-lande bruger ens betalingskort, f.eks. et MasterCard, som er udstedt af Deutsche Bank, og et MasterCard, som er udstedt i Danmark.

Splitmodellen vil tilskynde til, at man bruger effektive og billige betalingsmidler som f.eks. dankort og internationale debetkort. Gebyrerne – og det er noget af det, der også har været omtalt i debatten her – kan ikke hæves frit. De er underlagt regulering i betalingstjenesteloven. Der må kun opkræves gebyrer, som er omkostningsbestemte. Af hensyn til forbrugernes sikkerhed for at kunne vide, hvad en vare koster, ændrer vi reglerne, så forretningerne skal oplyse om gebyret, forud for at en aftale indgås – f.eks. på et menukort i en restaurant.

Den nye bekendtgørelse, der trådte i kraft den 1. oktober 2011, har fastsat ensartede gebyrregler og regler for forretningernes mulighed for at lade forbrugerne betale gebyret, uanset om det sker ved brug af et internationalt udstedt kreditkort eller et dansk udstedt kreditkort. Bekendtgørelsen har ikke omfattet detailhandelens egne kre-

ditkort, f.eks. benzinkort, som vi kender dem. Formålet med dette lovforslag er at sikre, at de danske regler for gebyrer og overvæltning af gebyrer ved brug af betalingskort kommer i overensstemmelse med EU-retten. Ved vedtagelse af dette lovforslag bliver bestemmelser, der forhindrer, at forretningerne kan opkræve gebyr for brug af detailhandelens egne kreditkort, ophævet. Reglerne vil blive i fuld overensstemmelse med EU-retten. Med lovforslaget bringer vi dansk ret i overensstemmelse med EU. SF kan derfor støtte forslaget.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliances holdning til det her forslag kan formuleres ganske kort. Vi er tilhængere af, at butikker, butikskæder og virksomheder kan tilbyde produkter, som kunderne så kan vælge at købe, og at de kan tage den betaling for produkterne, som de ønsker. Vi hylder princippet om, at hvis man ikke kan lide lugten i bageriet, kan man købe sine boller et andet sted. Der er ingen, der tvinger nogen til at få sig et sådant gebyrkort, et kreditkort med gebyr på, og derfor er der heller ingen grund til, at vi har regler om, at der ikke må lægges gebyr på. Hvis det er det, som forbrugerne ønsker, altså hvis forbrugerne ønsker et kort, og hvis betingelsen for at få det kort er, at man betaler et gebyr, er det ikke anderledes, end at betingelsen for at kunne købe en banan er, at man lægger en femmer, eller hvor meget den nu koster.

Vi støtter forslaget.

Kl. 13:43

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:43

Hans Kristian Skibby (DF):

Der er såmænd ikke noget overraskende i, at hr. Ole Birk Olesen synes, at det er et fornuftigt forslag. Jeg sagde jo egentlig også i min egen ordførertale, at jeg langt hen ad vejen godt kunne se fornuften i det. Men jeg savner bare lidt mere fokus på forbrugernes synspunkt, og det er jo det her med, at det meget vel kan komme til at blive noget, som ikke er så gennemsigtigt, som vi som politikere egentlig gerne ville have at det skulle være. Det skal være gennemsigtigt, når man går ned og køber en vare. Altså, den skal koste det, som der står på varen at den koster, og ikke alt muligt andet, afhængigt af hvad der står anført som betingelser for et betalingskort, som man har til en detailhandelbutik.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Vil Liberal Alliance ikke være med til trods alt at sikre, at den opfølgning, der bliver på det her, bliver meget, meget stringent? For vi skal sikre, at det ikke bliver sådan, at det her bliver til en pengemaskine. Vi har mange, mange millioner af transaktioner om året på de her betalingskort her i Danmark, og selv et meget, meget lille øre- eller kronebeløb kan jo blive til rigtig mange, mange millioner kroner. Derfor er det vigtigt, at vi sikrer, at der er åbenhed om de her ting, så det ikke bliver til et lukket system, hvor man ikke har styr på, hvad der ligger ud over varens pris, i forbindelse med hvad man kontraktligt har skrevet under på.

Kl. 13:44

Ole Birk Olesen (LA):

Dansk Folkepartis ordfører lider stadig under den misforståelse, at det gebyr, som betales ved brug af et kreditkort, er et gebyr på køb af varen, at det er et gebyr på selve varen. Det er det ikke, det er et ge-

byr på brug af et kreditkort, som er en ydelse, som en virksomhed stiller til rådighed for forbrugeren, og som forbrugeren kan sige nej til, hvis forbrugeren ikke er tilfreds med vilkårene for dette produkt. Så svaret er nej. Liberal Alliance er ikke bange for, at det bliver en pengemaskine, ligesom Liberal Alliance heller ikke er bange for, at salget af mælk bliver en pengemaskine for mejerierne, og ligesom Liberal Alliance heller ikke er bange for, at salget af automobiler bliver en pengemaskine for automobilbranchen. Det er produkter, som stilles til rådighed for forbrugerne, og som forbrugerne kan sige nej til. På samme måde er et kreditkort et produkt, som stilles til rådighed for forbrugerne, og som forbrugerne kan sige nej til.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo ikke lige noget, man gør hver dag i de fleste husholdninger. Jeg ved ikke, hvor stor husholdningen er hjemme hos Ole Birk Olesen, det kommer måske heller ikke mig ved, men det er jo ikke sådan, at det at gå ned at købe en bil er et dagligdags indkøb, altså sådan at man siger: Goddag, jeg skal købe en bil. Og så kører man lige et kort igennem, og så går man hjem. Altså det er jo et lidt større køb, må jeg nok sige.

Det, der er det grundlæggende, er, at man skal være sikker på, at når man bruger et forbrugskort til at købe dagligdags fornødenheder, eksempelvis i Magasin eller i Illum eller alle mulige andre steder, hvor man kan få sådan et kundekort, så får man en udskrift, hvor der står, at man nu har betalt så og så meget i gebyr. Med den nye lovgivning åbnes der jo op for, at man kan sende flere regninger for administration til de folk, som er kortindehavere. Der er det, jeg sådan set bare siger til ordføreren: Det har jo ikke noget med biler eller luksusrejser osv. at gøre. Det har noget at gøre med, at man i forbindelse med ganske almindelige forbrugsvarer såsom mælk, som ordføreren var inde på, kan være sikker på, at varens pris er varens pris, og at forbrugerne selvfølgelig ikke bliver snydt af en ny pengemaskine.

Kl. 13:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:46

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen Dansk Folkepartis ordfører lider stadig under den misforståelse, at det er varen, der bliver dyrere, og ikke at det er et gebyr på brugen af kreditkortet. Varen har den pris, varen har. Den kan ordføreren og andre se på prisskiltet i supermarkedet. Gebyret på kreditkortet er forbrugeren blevet oplyst om, da forbrugeren anskaffede sig kreditkortet. Det står i de papirer, som forbrugeren har underskrevet. Så jeg forstår slet ikke ordførerens bekymring. Er det Dansk Folkepartis vælgere, der har problemer med at forstå, hvad der står sort på hvidt? Er det særlig i ordførerens parti, at der er de problemer, siden ordføreren bekymrer sig så meget for det her område? For det ser ud til, at alle andre her i salen har den opfattelse, at deres vælgere godt kan finde ud af at se, hvad der står sort på hvidt.

Kl. 13:47

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det en ny ordfører, hr. Brian Mikkelsen fra De Konservative.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt vedstå mig den arv, som der også er til det her forslag. Det har været en turbulent historie, dialog frem og tilbage med Kommissionen, og det resulterede så i det forslag, som den nye regering jo har fremsat sådan på skuldrene af det arbejde, vi har lavet i den gamle regering. Dermed også sagt indledningsvis, at vi godt kan støtte forslaget.

Det, som jo var anken fra Kommissionens side, var, at det var diskriminerende. Det var diskriminerende i forhold til udenlandske kort, og det var ikke i overensstemmelse med EU-retten, og så må man sige, det jo heller ikke har været særlig konkurrenceretligt fair, at man kunne differentiere på den måde, som man kunne. Vi støtter forslaget. Vi er også af den overbevisning, at man som kunde jo selv kan vælge, hvilket kort man har. Der er jo sådan set frit valg, og så må man selv vurdere, hvilke gebyrer man så vil betale for det.

Der er lige et enkelt aspekt, som den finansielle sektor selv har påpeget her omkring noget ligebehandlingsklausul, hvor man sikrer, at der ikke sådan i sidste ende kommer nogle forskelligheder, og det vil vi godt dyrke under udvalgsbehandlingen. Men Det Konservative Folkeparti kan godt støtte forslaget.

Kl. 13:49

Formanden:

Tak til ordføreren. Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:49

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Man kan sige om lovforslaget, at debatten ligesom har foregået på to niveauer. Det ene er, at vi via bekendtgørelsen i sommer har lavet en ligestilling mellem danske og udenlandske kreditkort, sådan at den hindring, der var tidligere, hvor man ikke kunne overvælde gebyrer på de danske kreditkort, men kun på de udenlandske, er blevet fjernet, sådan at man kan gøre det på begge kort, altså uanset om det er nationale eller internationale kort.

Det, der er formålet med lovforslaget her, er at bringe vores regler i overensstemmelse med EU-retten. De eksisterende regler i betalingsstjenesteloven kan være diskriminerende. Det kan de være, fordi forretningerne faktisk ikke må opkræve gebyrer fra forbrugeren, der betaler med detailhandelens egne kreditkort, men til gengæld gerne må det, hvis de bruger et internationalt kreditkort. Med lovforslaget ophæver vi den bestemmelse, og det vil sige, at forretningerne kan opkræve gebyrer, hvis man bruger deres egne kreditkort, og herefter vil vi faktisk have et regelsæt, som også er i overensstemmelse med EU-reglerne.

Jeg vil godt lige føje et par enkelte bemærkninger til i forhold til debatten. Jeg vil godt understrege, at regelsættet ikke giver mulighed for at lave en såkaldt pengemaskine, for de gebyrer, der kan lægges på, skal matche de omkostninger, der er. Der er faktisk ikke fri gebyrdannelse, og i givet fald vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kigge kortudstederne efter i sømmene. Dertil er det sådan, at man heller ikke kan ændre på betingelserne over for forbrugerne, uden at forbrugerne bliver gjort opmærksom på det. Det vil sige, at man ikke som forbruger kan lave en aftale om et kreditkort, hvor betingelserne så pludselig ændres, fordi det skal man selvfølgelig som forbruger have at vide. Så vil man være en situation, hvor man faktisk, når man går ind i en butik, vil kunne se, hvad gebyret er på de forskellige kreditkort, sådan at man hele tiden kan gøre op med sig selv, om man skal tage sit MasterCard frem og betale med, eller hvad det nu måtte være for et kreditkort, eller skal jeg tage et debetkort frem, eller skal jeg se, om jeg har nogle kontanter – altså, man har en valgmulighed. Det er det, der ligger i det.

Men det er rigtigt, at der har været, og det vil vi sikkert også støde på undervejs i udvalgsbehandlingen, sat spørgsmålstegn ved, om det her også er den måde, vi sikrer den bedste konkurrence og den bedste forbrugerbeskyttelse på. Det må vi jo se.

Hr. Kim Andersen rejste også indledningsvis problemet med, at der er spørgsmålet om ligebehandling, og det vil vi selvfølgelig se på i udvalgsbehandlingen, men man kan sige, at i udgangspunktet er det vores vurdering, at vi med lovforslaget her har sikret, at der er en reel valgmulighed for butikkerne i at kunne overvælde gebyrerne, men at det er en valgmulighed, som man må gøre op med sig selv om man vil gøre brug af. Derfor tror vi, at det er den her måde, man får den bedste konkurrence og også den bedste forbrugerbeskyttelse. Men lad os se på det under udvalgsbehandlingen. Jeg synes, at det har været en god og konstruktiv debat, og jeg håber, at vi kan få afklaret de spørgsmål, der måtte være, under udvalgsbehandlingen, sådan at vi kan få et godt lovforslag igennem.

Kl. 13:52

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:52

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg vil gerne stille et spørgsmål til ministeren om baggrunden for lovforslaget. Jeg er udmærket klar over, at det her specielt gælder betalingskort uden chip, og det ligger i det her lovforslag, og det andet er så gennemført med en bekendtgørelse, der er gældende fra 1. oktober.

Men jeg vil gerne spørge erhvervsministeren om problemet med, at bl.a. Jyllands-Posten har søgt aktindsigt i, hvad der ligger bag Europa-Kommissionens kritik af det danske betalingskortssystem. Der har man søgt om aktindsigt, jeg tror det var tilbage i juni måned i år, og Europa-Kommissionen har så sagt, at de ikke ønsker at tillade den form for aktindsigt. Man har simpelt hen valgt at sige, at det ikke må komme frem, hvad kritikken konkret har bestået i, og jeg synes, at vi som politikere burde kende den dybere kritik af, at vi har den slags betalingskortssystem i Danmark i modsætning til andre EU-lande.

Kl. 13:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:53

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg beklager, at jeg ikke har læst artiklen i Jyllands-Posten, så jeg er derfor ikke i stand til at gå ind i de nærmere bevæggrunde, men jeg kan sige, at det, vi blev gjort opmærksom på, er, at det er diskriminerende, og det er der en vis forklaring på, for hvis man har fået udstedt et kreditkort i Tyskland, kan butikkerne overvælde gebyrerne, men hvis kreditkortet er udstedt i Danmark, kan man ikke – eller rettere sagt, man kunne ikke. Det er jo en diskriminering af en korttype, der er identisk med en anden, og det blev ændret med bekendtgørelsesændringen i sommer. Det, der nu lægges op til, er, at vi med lovforslaget også tager de såkaldte kort uden chip og giver mulighed for, at man kan overvælde gebyrerne. Men det er jo en kanbestemmelse, så det er op til den enkelte forretningsdrivende, om man vil gøre brug af det. Og gør man brug af det, skal man gøre kunderne opmærksomme på det.

Kl. 13:54

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Grunden til, at jeg spørger erhvervsministeren specifikt om det, at et landsdækkende dansk dagblad har bedt om aktindsigt i baggrunden for kritikken fra Europa-Kommissionen, er jo bl.a., at det ligger som et bilag inde på Folketingets hjemmeside til det forhandlingspunkt, som vi har i dag. Jeg har i hvert fald fået det som et underbilag til den politiske dagsorden, som vi behandler lige nu. Derfor synes jeg også, det er helt fair, at jeg sætter spørgsmålstegn ved det. Men det, jeg ville spørge om – og som jeg ikke synes ministeren svarede på, og det kan man jo heller ikke, hvis man ikke rigtig ved, hvad det er, det er fair nok – var, om ministeren vil prøve at undersøge, hvorfor man ikke har villet udlevere de her ting, når nu Jyllands-Posten har bedt om aktindsigt i noget så, synes jeg, relativt ukompliceret, som hvorfor man har kritiseret den danske form for brug af betalingskort.

Desuden vil jeg spørge ministeren, om man ikke i den forbindelse vil sige til Europa-Kommissionen, at man synes, at de skulle give den her åbenhed. Jeg synes, at det tjener vores alle sammens bedste, at der er fuld åbenhed i den offentlige forvaltning. Det kommer der ikke, når man som i det her tilfælde, hvor man har med forbrugerpolitik at gøre, og hvor der er mange, mange penge på spil, ikke kan få den her offentlighed i processen.

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Som sagt har jeg ikke læst artiklen og er derfor ikke i stand til at svare, men det er jo noget, vi kan få afklaret under udvalgsbehandlingen, det er jo ikke sådan, at vi ikke vil forsøge at finde svar på de spørgsmål, der måtte være, og det vil vi selvfølgelig også i forbindelse med det spørgsmål, som hr. Hans Kristian Skibby har stillet her. Vi tager det under udvalgsbehandlingen.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der beder om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:56

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 16. november 2011, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 13:57).